

AJUNTAMENT DE PALAMÓS

Serveis de Cementiris

CEMENTIRI MUNICIPAL DE PALAMÓS

Antecedents.- Quan el rei Pere II fundà la Vila de Palamós, l'any 1279, els primers habitants havien d'enterrar als difunts en el cementiri de l'església de Santa Eugènia de Vila-romà, al poble veí de Sant Joan, perquè la vila no tenia parròquia pròpia. Finalment l'any 1427 va aconseguir permís del papa Martí V i del rei Alfons IV per a gaudir de parròquia pròpia, Santa Maria. Construïda la parròquia el cementiri envoltava el nou temple.

La Reial Cèdula de 1787 obligava a tots els municipis a desplaçar els cementiris fora del nucli de la població, però l'Ajuntament no va realitzar cap actuació fins que l'any 1816 el Governador de Girona va instar a la construcció d'un nou cementiri. S'escull un terreny situat a les "penyes del Castell", molt a prop de la Font Trobada (les Cuetes), al Pedró. Aquest segon cementiri de Palamós fou beneït el 7 de febrer de 1817 pel rector Carles Gironès.

L'any 1886 l'Ajuntament va acordar la construcció d'un nou cementiri davant la impossibilitat d'ampliar el del Pedró. A finals de 1888 s'adquireixen els terrenys al Puig Tavell, en el límit del terme amb el municipi veí de Sant Joan. L'any 1897 es beneïx el nou cementi deixant d'utilitzar el del Pedró, si bé no serà fins ben entrat el segle XX quan s'acabi el trasllat de les restes.